

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 44879

Kl. 15 h, 2/04

Władysław Kudlikowski

Warszawa, Polska

Zbigniew Ulatowski

Skolimów, Polska

Sposób znakowania towarów przy użyciu odbijanek

Patent trwa od dnia 7 stycznia 1960 r.

Przedmiotem wynalazku jest sposób znakowania towarów napisami, rysunkami itd. w sposób nietrwały względnie półtrwały przy użyciu odbijanki specjalnego typu. Odbijanka według wynalazku może być wykonana na dowolnym podkładzie tymczasowym, najlepiej na papierze do późniejszego przenoszenia wykonanych w ten sposób druków na dowolne wyroby, zwłaszcza włókiennicze np. pończochy dla ich oznaczenia znakami handlowymi.

Do znakowania wyrobów włókienniczych np. pończoch, jest stosowana powszechnie tzw. kal-komania, za pomocą której z wydrukowanej uprzednio odbijanki przenosi się znak handlowy na dany wyrób przez zmoczenie odbijanki, przyklejenie jej do danego wyrobu i delikatne zdjęcie zmoczonego podkładu. Jest to sposób dobry, pozwalający na wytwarzanie na wyrobach kunsztownych nawet rysunków paroko-

lorowych, które można usunąć przez wykruszenie. Sposób ten posiada jednak dwie zasadnicze wady, a mianowicie: wymaga dużego nakładu pracy przy przenoszeniu znaku na materiał i w razie prania, przy niedokładnie wykruszonym znaku może powodować zanieczyszczenie wyrobu resztkami znaku.

Znane jest również znakowanie towarów tańszych za pomocą stempla i farby. Sposób ten nie jest tak dobry jak poprzedni, daje często obraz zamazany i nieczytelny, a przy praniu często powoduje nieestetyczne dodatkowe rozmazania, a nawet zniszczenie znakowanych wyrobów przez trwałe poplamienie. Poza tym z powodu użycia rozpuszczalników, wymaga wysuszenia ostemplowania.

Sposób według wynalazku usuwa powyższe wady sposobów znanych, a znak nałożony tym sposobem jest ostry, wyraźny i czytelny. Na-

łożony znak jest dostatecznie trwały, nie posiada warstwy klejowej i może być robiony w paru dowolnych kolorach. Usunięcie znaku następuje przez wykruszenie lub spranie w ciepłej wodzie, przy czym nie brudzi on i nie farbuje materiału, gdyż poszczególne składniki nie są rozpuszczalne w wodzie.

W sposobie według wynalazku znak drukuje się na dowolnym podkładzie np. papierze, podobnie jak przy kalkomanii, a dzięki użyciu specjalnej farby drukarskiej, suchy znak przenosi się momentalnie na dany wyrób w sposób podobny do stemplowania, bez żadnego moczenia, ani suszenia.

Jest to więc jak gdyby połączenie techniki i zalet wyżej wymienionych dwóch znanych sposobów przy uniknięciu ich wad.

Istotą wynalazku jest użycie do tego celu farb drukarskich typu wosków, nie wymagających rozpuszczalników a rozpływających się i tężejących przy podwyższeniu lub obniżeniu temperatury. Farby te nakłada się na podkład (drukują odbijanki) na ciepło, a przy odpowiednio cienkiej warstwie dają one ostry rysunek lub napis tężejący momentalnie. Przenoszenie na dany wyrób następuje przez nałożenie odbijanki rysunkiem do danego przedmiotu. Przy odpowiedniej temperaturze druku i odpowiedniej temperaturze stempla otrzymuje się wyraźny, ostry druk i momentalne przeniesienie obrazu na dany wyrób.

Trudność powstaje gdy chcemy mieć obraz parokolorowy. Trudność tę rozwiązuje się według wynalazku przez użycie farb o różnej temperaturze mięknięcia i topliwości.

Masa drukarska jest w tym przypadku w temperaturze pokojowej w stanie skrzepniętym, stałym i składa się z wosków z domieszką żywic np. kopalowych, kumaronowych itd., związków bielących np. litoponu, oraz dowolnych barwników. Masę tę przygotowuje się tak aby topiła się w określonej temperaturze w zakresie 70°C do 120°C w podgrzanym tyglu. Przy druku wielobarwnym używa się według wynalazku farb o punktach topnienia różnych a co najmniej 10°C, przy czym najpierw drukuje się kolor lub odcień o wyższym punkcie topnienia a następnie o niższym. Przy nie więcej niż dwóch kolorach a czasem nawet przy trzech, można sobie pozwolić na większą różnicę temperatur topnienia pomiędzy poszczególnymi kolorami, co praktycznie ma pewną wartość ułatwiając druk.

Temperaturę mięknięcia i topliwości dobiera się przez dobór wosków i powiększenie lub zmniejszenie procentowej zawartości środka bielącego. Jakość masy i użyte surowce naturalne lub syntetyczne mają wielkie znaczenie i skład ten musi być dobrany do surowców będących w dyspozycji w zależności od czynników ekonomicznych, koloru i podkładu oraz rodzaju użytej bieli.

Najlepiej jest stosować wkłęsłodruk i usuwanie nadmiaru farby z walca drukarskiego nożem, drukując np. na odpowiednio klejony lub impregnowany papier tak, aby kontury rysunku i napisów były ostre.

Chcąc przenieść druk na żądany materiał należy dany odcinek paska przyłożyć stroną zadrukowaną do materiału, czy przedmiotu, a następnie przycisnąć ogrzanym stemplem (zaprasować). Przy ogrzaniu w ten sposób odbijanki, stopiony napis czy rysunek zostaje przeniesiony na dany materiał czy przedmiot.

Sposób według wynalazku nadaje się zwłaszcza do znakowania wyrobów włókienniczych, masowych jak pończochy, tkaniny itp. ale ma zastosowanie również i do znakowania skóry, drewna, porcelany, szkła itd.

Tak wytworzony znak na towarze nawet najbardziej delikatnym jak pończochy i wełna nie uszkadza ich, a momentalne krzepnięcie masy pozwala na szybkie znakowanie bez potrzeby późniejszego suszenia. Przyleganie znaku do towaru jest bardzo dobre i tak wytworzony znak zastępuje metkę, utrudniając spekulację w handlu.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób znakowania towarów przy użyciu odbijanki, w którym stosuje się odbijankę zadrukowaną barwioną masą typu wosków naturalnych lub sztucznych, topliwą w temperaturze 70°—120°, znamienne tym, że stosuje się odbijankę zadrukowaną co najmniej dwoma masami o różnych kolorach lub odcieniach i o różnych punktach topnienia, przy czym zastosowane farby są usuwalne mechanicznie lub przez spranie.

Władysław Kudlikowski
Zbigniew Ulatowski

Zastępca: inż. Kazimierz Siennicki,
rzecznik patentowy